

اطلاعیه کمیته مرکزی حزب کمونیست ایران بمناسبت کودتای انتخاباتی ریاست جمهوری

آخرین صحنه های نمایش انتخابات ریاست جمهوری اسلامی در ایران دارد به پایان می رسد. نمایشی که بر اساس پایین ترین استانداردها و موازین شناخته شده و متعارف جوامع بورژوازی هم نمی توان نام انتخابات را بر آن نهاد. در کارناوالی که جعل و دروغپردازی بر تمام لحظات آن سایه افکنده بود، چهار کاندیدای مورد اعتماد و دست چین شده هیئت حاکمه با عبور از صافی شورای نگهبان پا به کارزار رقابت گذاشتند.

در جریان مناظره های تلویزیونی کاندیداها، که شگرد تازه ای بود برای بازار گرمی و کشاندن مردم به پای صندوق های رای، کاندیداها با افشاگری در مورد نمونه های محدودی از دزدی های انجام گرفته و ثروت های کلانی که در دوران حاکمیت دولت های مختلف به غارت رفته است، در همین حد هم برای همه ثابت کردند که این جانپان به جای انتخاب، باید محاکمه شوند. با اینهمه بخش های مختلف دستگاه دولتی، رسانه ها و مطبوعات وابسته به رژیم، بنگاه های سخن پراکنی و تبلیغاتی بی. بی. سی و صدای آمریکا و بخش هایی از اپوزیسیون بورژوازی و مستاصل طرفدار رژیم در ائتلافی غیر رسمی اما عملی و هماهنگ، برای مسموم کردن و فریب افکار عمومی و کشاندن مردم به پای صندوق های رای وارد عمل شدند. گویی غریزه طبقاتی و هراس مشترک از رشد جنبش های اجتماعی همه این نیروها را در یک جبهه گرد آورده است.

همانطور که پیش بینی می شد محمود احمدی نژاد سر از صندوق ها بیرون آورد. با اعلام "نتایج" قرائت آرا، ادعاها اولیه مبنی بر شرکت 75 درصد مردم در این نمایش انتخاباتی و جنجالی که سران رژیم به همکاری مطبوعات غربی حول آن بعنوان نماد مشروعیت نظام جمهوری اسلامی براه انداختند، در اثر تقلبات کلانی که صورت گرفته است بسرعت جای خود را به سرخوردگی و پشیمانی مردم رای دهنده از شرکت در انتخابات داد.

علیرغم ادعاهای رژیم، میلیونها نفری هم از واجدین شرایط بودند که با اتکای به تجارب تلخی که از حاکمیت این رژیم داشتند بی اعتنا به بازارگرمی های انتخاباتی به پای صندوق های رای نرفتند. از تصویرهای شبکه های تلویزیونی خود رژیم پیدا بود که از حضور اکثریت جوانانی که این روزها خیابانهای تهران را شلوغ کرده بودند در پای صندوق ها خبری نبود. در کردستان که جنبشی انقلابی برپاست و جامعه ای تحزب یافته است، مردم یکپارچه تر نمایش انتخاباتی را تحریم کردند و با این اعتراض شکوهمند خود نه تنها پاسخ محکمی به نمایش پوشالی قدرت رژیم در هنگام سفر ولی فقیه به کردستان دادند، بلکه چهره واقعی آن بخش از دوستان دروغین مردم را که برای مضحکه انتخاباتی رژیم بازار گرمی می کردند و در تلاش بودند که مردم را بدنبال وعده های پوچ کاندید اصلاح طلب حکومتی بکشانند، رسوا و برملا کردند.

در این "انتخابات" اگر چه هر چهار کاندید عبور کرده از صافی شورای نگهبان از عناصر و مهره های قابل اعتماد نظام و هیئت حاکمه بودند، اما تمام روند انتخابات طوری صحنه آرایبی شده بود که احمدی نژاد از صندوق ها بیرون کشیده شود. با اینکه هر

چهار کاندید بر سر استراتژی بقای رژیم با هم اتفاق نظر دارند اما ریاست جمهوری دوباره احمدی نژاد که مهره مورد نظر دفتر سیاسی و فرماندهی حزب پادگانی سپاه پاسداران است با اهداف و اولویت های استراتژیک جمهوری اسلامی در این دوره بحرانی بیشتر خوانائی دارد.

رژیم جمهوری اسلامی برای بقا و تداوم حاکمیت خود، حل و یا تخفیف این بحران و ورشکستگی اقتصادی و ممانعت از تبدیل بحران سیاسی کنونی به یک بحران انقلابی که می تواند کل نظام سرمایه داری را به مخاطره بیندازد در اولویت استراتژیک خود قرار داده است. رژیم از یکطرف می خواهد از مسیر رفع موانع سر راه ادغام هر چه بیشتر سرمایه داری ایران در بازار جهانی و تولید و تامین سودآوری مطابق استانداردهای بازار جهانی، بار دیگر مطلوبیت خود را برای سرمایه داری ایران به اثبات برساند و از طرف دیگر با تجهیز و تثبیت هر چه بیشتر موقعیت سپاه پاسداران در دستگاه دولت و مکانیسم های سیاست گذاری، قصد خود را در اعمال تشدید خشونت و سرکوبگری های بیشتر در مقابله با جنبش های اجتماعی و اعتراضی، و از این راه ممانعت از تبدیل بحران سیاسی کنونی به بحران انقلابی را به اجرا در آورد.

قدرت توده های مردم را در شگردها، صحنه سازی ها و عکس العمل های دشمن در روند سازماندهی این نمایش انتخاباتی به روشنی می توان مشاهده کرد. برای سازماندهی این نمایش انتخاباتی روش ها و تاکتیک های بسیار پیچیده ای با صرف هزینه های بالا برای کشاندن مردم به پای صندوق ها بکار گرفته شد تا مشروعیت ادامه حیات حکومت ظلم و جنایت جمهوری اسلامی را از مردم بگیرند. تشدید جدال جناح ها و پرده برداشتن کاندیداهای رقیب از چند قطره ای از دروغ گویی ها، دزدی ها و ثروت هایی به یغما رفته برای جلب آرا، قدرت نمائی سپاه پاسداران و نیروهای انتظامی در پشت پرده همه صحنه های سناریوی انتخابات، جلوه هایی دیگر از وحشت رژیم از قدرت مردم بود. اکنون که احمدی نژاد بار دیگر از صندوق بیرون آمده است و رقبا را بهت زده کرده است، برای همه باید آشکار شده باشد که، سفرهای پی در پی استانی احمدی نژاد، به میدان کشاندن مردم از طریق خودداری از سرکوب اجتماعات خودجوش در روزهای آخر منتهی به انتخابات، و برگزاری مناظره تلویزیونی میان نامزدهای انتخاباتی، اعمال حکومت نظامی در تهران و در دست گرفتن کنترل مناطق مهم پایتخت از سوی نیروهای انتظامی و امنیتی رژیم، همه برای اجرای این کودتای انتخاباتی جهت مقابله با جنبش های اعتراضی مردم طرح ریزی شده بود.

اما بخشی از مردم ایران علیرغم هشدارهایی که به آنها داده شد و علیرغم تجارب سی ساله خودشان، تحت تاثیر عوام فریبی و کمپین تبلیغات دورغین سران رژیم، اصلاح طلبان دولتی، مطبوعات غربی و آن بخش از اپوزیسیون بورژوائی رژیم قرار گرفتند که برای این "انتخابات" بازار گرمی می کردند، تا به زعم خود بخشی از آن تحریم کنندگان میلیونی را برای کنار زدن احمدی نژاد به میدان آورند، این بخش از مردم تحت تاثیر این نیروها آرای شان را عملاً به هیزم ماشین سرکوب رژیم جمهوری اسلامی علیه خودشان تبدیل کردند و این یک اشتباه تاریخی بود، و در همان حال یک ننگ و رسوائی دیگر برای نیروهای اپوزیسیون هواخواه رژیم.

مردم ایران نباید بیش از این فریب عوامفریبی های سران و جناح های مختلف رژیم را بخورند، نباید به نیروی ذخیره تصفیه حساب جناح های درون رژیم تبدیل شوند. باید به مبارزه با کلیت نظام جمهوری اسلامی برخاست. در تظاهرات خیابانی بجای حمایت از مهره های یک جناح در مقابل جناح دیگر رژیم باید با خواسته های روشن و مستقل به میدان بیاید. مردم ایران، جنبش های اجتماعی پیشرو و در پیشاپیش آن جنبش کارگری می توانند بر این اوضاع کنونی غلبه کنند و قدرت و نیروی تحول بخش خود را در حرکت آگاهانه، مستقل و مستقیم خود به نمایش بگذارند. رمز غلبه بر این اوضاع و پیشروی جنبش کارگری، جنبش زنان و جنبش دانشجویی و جنبش کردستان در تشکل یابی این جنبش ها در ابعاد توده ای و مبارزه حول خواسته ها و روشن و افق رهایی بخش سوسیالیستی نهفته است. روند سازمانیابی جنبش کارگری و دیگر جنبش های پیشرو اجتماعی خود بخش جدایی ناپذیری از پروسه شکل گیری آلترنایو انقلابی برای سرنگونی جمهوری اسلامی و تحقق انقلاب اجتماعی است.

سرنگون باد جمهوری اسلامی

زنده باد آزادی، برابری، حکومت کارگری

زنده باد سوسیالیسم

کمیته مرکزی حزب کمونیست ایران

23 خرداد 2388 - 13 ژوئن 2009